

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
GIOVANNI PITRUZZELLA IŠVADA,
pateikta 2019 m. vasario 26 d.¹

Byla C-33/18

V

prieš

**Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants
Securex Integrity ASBL**

(*Cour du travail de Liège* (Lježo darbo teismas, Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Darbuotojų migrantų socialinė apsauga – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – Pereinamojo laikotarpio nuostatos – 87 straipsnio 8 dalis – Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 – 14c straipsnio b punktas – Nukrypti nuo vienos teisės sistemos taikymo principo leidžiančios nuostatos – Dvigubas draudimas – Prašymo pateikimas, kad būtų taikomi pagal Reglamentą Nr. 883/2004 taikytini teisės aktai“

1. Ši byla susijusi su *Cour du travail de Liège* (Lježo darbo teismas, Belgija) pateiktu prašymu priimti prejudicinį sprendimą dėl Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 87 straipsnio 8 dalies išaiškinimo².

2. Tai pereinamojo laikotarpio nuostata, kuria siekiama reglamentuoti atvejus, kai, 2010 m. gegužės 1 d. įsigaliojus Reglamentui Nr. 883/2004, asmeniui pradėti taikyti teisės aktai kitos valstybės narės nei ta, kurios teisės aktai buvo taikomi pagal ankstesnį Reglamentą (EEB) Nr. 1408/71³, kuris buvo panaikintas ir pakeistas Reglamentu Nr. 883/2004.

3. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašymu priimti prejudicinį sprendimą iš esmės siekiama sužinoti, ar Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalis taikoma tokiu atveju, kaip nagrinėjamoje byloje, susijusioje su asmeniu M. V., kuris tuo metu, kai įsigaliojo Reglamentas Nr. 883/2004, pagal darbo sutartį dirbo valstybėje narėje ir vykdė savarankišką veiklą kitoje valstybėje narėje, todėl buvo apdraustas dvigubu draudimu. Tai pirmas kartas, kai Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti šią Reglamento Nr. 883/2004 pereinamojo laikotarpio nuostatą.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72), iš dalies pakeistas 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 988/2009 (OL L 284, 2009, p. 43) (toliau – Reglamentas Nr. 883/2004).

3 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeistas ir atnaujintas 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 3), su pakeitimas, padarytais 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 592/2008 (OL L 117, 2008, p. 1; toliau – Reglamentas Nr. 1408/71).

I. Teisinis pagrindas

4. Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 1 dalyje kodifikuotas vienos teisės sistemos taikymo principas ir nurodyta, kad: „remiantis [14c straipsniu], asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai“.

5. Vis dėlto, nukrypstant nuo šio principo, Reglamento Nr. 1408/71 14c straipsnio b punkte, siejamame su to paties reglamento VII priedo 1 punktu, nurodyta, kad Belgijoje savarankišką veiklą vykdančiam ir kitoje valstybėje narėje pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui tuo pačiu metu turėtų būti taikomi skirtingi abiejų valstybių teisės aktai, t. y. valstybės, kurioje jis dirba pagal darbo sutartį, ir valstybės, kurioje vykdo savo savarankišką veiklą.

6. Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 1 dalyje patvirtintas vienos teisės sistemos taikymo principas ir panaikintos bet kokios Reglamente Nr. 1408/71 numatytos šio principo išimtys.

7. Reglamento Nr. 883/2004 13 straipsnio 3 dalyje nurodyta: „[a]smeniui, kuris paprastai dirba pagal darbo sutartį ir savarankiškai keliose valstybėse narėse, taikomi tos valstybės narės, kurioje jis dirba pagal darbo sutartį, teisės aktai“.

8. Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalyje „Pereinamojo laikotarpio nuostatos“ nurodyta:

„Jeigu pagal šio reglamento nuostatas asmeniui taikomi kitos, nei nustatyta pagal Reglamento Nr. 1408/71 II antraštinę dalį, valstybės narės teisės aktai, tie teisės aktai jam ir toliau taikomi, jeigu atitinkama padėtis nepasikeičia, bet ne ilgiau kaip 10 metų nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos, išskyrus atvejus kai atitinkamas asmuo paprašo jam taikyti pagal šio reglamento nuostatas taikytinus teisės aktus. Toks prašymas per tris mėnesius nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos pateikiamas valstybės narės, kurios teisės aktai taikytini pagal šį reglamentą, kompetentingai įstaigai, jeigu atitinkamam asmeniui nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos turi būti taikomi tos valstybės narės teisės aktai. Jeigu prašymas pateikiamas pasibaigus nurodytam terminui, taikomų teisės aktų pakeitimas atliekamas kito mėnesio pirmą dieną“.

II. Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9. Iki 2007 m. rugsėjo 30 d. V dirbo Belgijoje advokatu. Todėl jis buvo įregistruotas Nacionalinėje savarankiškai dirbančių darbuotojų socialinės apsaugos įstaigoje (toliau – INASTI) ir apdraustas Socialiniame draudimo fonde *Securex Integrity ASBL* (toliau – *Securex*).

10. Likviduojant advokatų kontorą, kuriai dirbo, 2007 m. rugsėjo 30 d. V buvo paskirtas vienu iš šios kontoros likvidatorių ir tuo pat metu pasitraukė iš *Securex*. 2007 m. spalio 1 d. jis pradėjo dirbti Liuksemburge įsteigtoje bendrovėje, todėl nuo to laiko jam, kaip darbuotojui, buvo taikoma Liuksemburgo socialinės apsaugos sistema.

11. 2010 m. INASTI paprašė V pateikti informaciją apie savo, kaip likvidatoriaus, įgaliojimus. M. V atsakė, kad jam, kaip likvidatoriui, sumokėtas atlygis nereiškia, kad jis yra savarankiškai dirbantis asmuo ar kad pagal socialinės apsaugos sistemą yra apdraustas kaip savarankiškai dirbantis asmuo.

12. 2013 m. INASTI informavo *Securex* apie sprendimą įteisinti 2008, 2009 ir 2010 m. V., kaip likvidatoriaus, gautas pajamas. Tuo pagrindu *Securex* pranešė V, kad nuo 2007 m. spalio 1 d. jo statusas turi būti pakeistas į papildomai apmokestinamo asmens, todėl už 2007–2013 m. laikotarpį jis turi sumokėti daugiau kaip 35 000 EUR socialinio draudimo įmokų ir mokesčių.

13. V tai užginčijo *Tribunal du travail d'Arlon* (Arlono darbo teismas, Belgija). Tuo pat metu jis paprašė *Securex* nuo 2014 m. jam nebetaikyti papildomos socialinės apsaugos sistemos ir pateikė įrodymą, kad nuo 2010 m. sausio 1 d. savo, kaip vieno iš likvidatorių, įgaliojimus vykdė nemokamai.

14. *Tribunal du travail d'Arlon* (Arlono darbo teismas) atmetus M. V. ieškinį, šis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikė apeliacinį skundą dėl pirmojoje instancijoje priimto sprendimo, kuriame pirmiausia pabrėžė, kad, atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 883/2004, INASTI ir *Securex* negali reikalauti ginčijamų įmokų.

15. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar tokiu atveju, kaip V, kai, beje, sprendimas dėl jo papildomo apmokestinimo pagal Belgijos socialinės apsaugos sistemą buvo priimtas atgaline 2013 m. gruodžio mėn. data, jis privalėjo per tris mėnesius pateikti aiškų prašymą pagal Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalį, kad jam būtų galima taikyti Reglamentą Nr. 883/2004.

16. Tokiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar [Reglamento Nr. 883/2004] 87 straipsnio 8 dalis turi būti aiškinama taip, kad asmuo, kuris iki 2010 m. gegužės 1 d. pradėjo dirbti pagal darbo sutartį Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje ir savarankiškai dirbo Belgijoje, siekdamas, kad jam būtų taikoma pagal [Reglamentą 883/2004] taikytina teisė, turi tuo klausimu pateikti aiškų prašymą, net jeigu iki 2010 m. gegužės 1 d. jam nebuvo taikomi jokie teisės aktai Belgijoje, o Belgijos teisės aktai, susiję su savarankiškai dirbančių asmenų socialinės apsaugos padėtimi, buvo taikomi tik atgaline data, pasibaigus trijų mėnesių terminui nuo 2010 m. gegužės 1 d.?
2. Ar, jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, pirma aprašytomis aplinkybėmis pateikus [Reglamento Nr. 883/2004] 87 straipsnio 8 dalyje nurodytą prašymą, pagal [Reglamentą 883/2004] kompetentingos valstybės teisės aktai būtų taikomi atgaline data, skaičiuojant nuo 2010 m. gegužės 1 d.?“

III. Teisinė analizė

17. Pirmiausia reikėtų pažymėti, kad, pagal Procedūros reglamento 101 straipsnį Teisingumo Teismui pateikus prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui prašymą pateikti paaiškinimus, šis teismas paaiškino, kad tuo metu, kai įsigaliojo Reglamentas Nr. 883/2004, V galėjo būti laikomas asmeniu, kuriam kaip savarankiškai dirbančiam asmeniui buvo taikomi Belgijos teisės aktai dėl jo, kaip likvidatoriaus, veiklos, susijusios su likviduojama advokatų kontora.

18. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktus prejudicinius klausimus reikia išnagrinėti atsižvelgiant į šią prielaidą⁴.

19. Tai reiškia, kad prejudiciniais klausimais iš esmės keliamas klausimas, ar tokiu, kaip V, atveju taikoma Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalis.

⁴ Tačiau tai, kad sprendimas dėl papildomo Belgijos socialinės apsaugos sistemos taikymo priimtas atgaline data, mano nuomone, nėra svarbu nagrinėjant Reglamento Nr. 883/2004 nuostatas. Iš tikrųjų šiuo reglamentu nesiekama nustatyti materialinių teisės gauti socialinio draudimo išmokas egzistavimo sąlygų; šios sąlygos turi būti nustatytos kiekvienos valstybės narės teisės aktuose (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimą *Brey* (C-140/12, EU:C:2013:565, 41 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija) ir 2016 m. birželio 14 d. Sprendimą *Komisija / Jungtinė Karalystė* (C-308/14, EU:C:2016:436, 65 punktą)).

20. Pirmuoju klausimu siekiama nustatyti, ar ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad asmuo, kuris Reglamento Nr. 883/2004 įsigaliojimo momentu, t. y. 2010 m. gegužės 1 d., pirma, dirbo pagal darbo sutartį valstybėje narėje (šiuo atveju Liuksemburge), todėl jam buvo taikomi šios valstybės narės teisės aktai, ir, antra, vykdė savarankišką veiklą Belgijoje, todėl jam, kaip savarankiškai dirbančiam asmeniui, buvo taikomi Belgijos teisės aktai, siekdamas, kad jam būtų taikoma pagal Reglamentą Nr. 883/2004 taikytina teisė, turėjo šiuo klausimu pateikti aiškų prašymą pagal šio reglamento 87 straipsnio 8 dalį.

21. Jeigu į klausimą būtų atsakyta teigiamai, antruoju klausimu siekiama nustatyti, ar, nagrinėjamos bylos aplinkybėmis pateikus prašymą, pagal Reglamentą Nr. 883/2004 taikytini teisės aktai būtų taikomi atgaline data, skaičiuojant nuo 2010 m. gegužės 1 d.

22. Pirmiausia reikia atmesti Belgijos Karalystės pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą. Ji tvirtina, kad abu prejudiciniai klausimai neatskleidžia tikrovės ir ginčo dalyko, todėl kyla tik hipotetinė problema.

23. Vis dėlto šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, jeigu nacionalinių teismų pateikti klausimai susiję su Sąjungos teisės nuostatos aiškinimu, Teisingumo Teismas iš esmės privalo priimti sprendimą, nebent būtų akivaizdu, kad iš tikrųjų prašymu priimti prejudicinį sprendimą jo prašoma priimti sprendimą, kai ginčas yra dirbtinis, arba pateikti konsultacinę nuomonę bendrais ar hipotetiniais klausimais, kad prašymas išaiškinti Sąjungos teisę niekaip nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku arba kad Teisingumo Teismui nežinomos faktinės ar teisinės aplinkybės, būtinos norint naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus⁵.

24. Pirma, Belgijos vyriausybės argumentai, kad abu prejudiciniai klausimai grindžiami klaidinga faktine prielaida, kad iki 2010 m. gegužės 1 d. V nebuvo apmokestintas Belgijoje, neteko reikšmės prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikus atsakymą į šios išvados 17 punkte minėtą prašymą pateikti paaiškinimus.

25. Antra, bet kuriuo atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos akivaizdžiai matyti, kad klausimas, ar pagal šio reglamento 87 straipsnio 8 dalį V privalėjo pateikti prašymą, kad po 2010 m. gegužės 1 d. jam būtų galima taikyti tik pagal Reglamentą Nr. 883/2004 nustatytus, t. y. Liuksemburgo, teisės aktus, ar neprivalėjo jo pateikti, ir klausimas, jeigu į jį būtų atsakyta teigiamai, kokie tokio prašymo pateikimo padariniai praėjus keleriems metams nuo jo pateikimo, turi tam tikrą poveikį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamo ginčo sprendimui. Iš tikrųjų atsakymas į šiuos klausimus turi tiesioginį poveikį metų, per kuriuos Belgijos valdžios institucijos turi teisę reikalauti sumokėti galimai nesumokėtas V įmokas, skaičiaus nustatymui.

26. Iš to matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimai visiškai nehipotetiniai, todėl yra priimtini.

27. Iš esmės iš bylos medžiagos matyti, kad tuo metu, kai įsigaliojo Reglamentas Nr. 883/2004, dėl Reglamento Nr. 1408/71 14c straipsnio b punkte, siejamame su to paties reglamento VII priedo 1 punktu, numatytos nukrypti nuo vienos teisės sistemos taikymo principo leidžiančios nuostatos V buvo taikomi dviejų valstybių teisės aktai: Liuksemburgo teisės aktai kaip darbuotojui ir Belgijos teisės aktai kaip savarankišką veiklą vykdančiam asmeniui.

28. Pirmuoju prejudiciniu klausimu siekiama nustatyti, atsižvelgiant į Reglamento 883/2004 87 straipsnio 8 dalį, šio reglamento įsigaliojimo padarinius tokiai padėčiai.

5 Žr. 2010 m. gruodžio 7 d. Sprendimą *VEBIC* (C-439/08, EU:C:2010:739, 42 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

29. Tokiomis aplinkybėmis manau, kad reikia išaiškinti šią nuostatą siekiant patikrinti jos taikymą tokiu, kaip V, atveju. Iš tikrųjų, jeigu ši pereinamojo laikotarpio nuostata būtų taikytina, V. būtų turėjęs pateikti nurodytą prašymą, kad jam būtų taikoma tik pagal Reglamentą Nr. 883/2004 nustatyta teisė. Tačiau, jeigu ši nuostata nebūtų taikytina, atsižvelgiant į Reglamente Nr. 1408/71 nurodytos Belgijai nukrypti leidžiančios nuostatos panaikinimą ir vadovaujantis vienos teisės sistemos taikymo principu, kuris tapo absoliutus remiantis Reglamentu Nr. 883/2004, V būtų taikomi tik šio reglamento pagrindu nustatyti, t. y. Liuksemburgo, teisės aktai.

30. Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus⁶.

31. Pirmiausia, iš Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalies formuluotės matyti, kad ši pereinamojo laikotarpio nuostata taikoma, kai, remiantis įsigaliojusiu Reglamentu Nr. 883/2004, asmeniui taikomi kitos, nei nustatyta pagal Reglamentą Nr. 1408/71, valstybės narės teisės aktai.

32. Todėl iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad ji taikoma tais atvejais, kai asmeniui taikomi nebe tam tikros, o kitos valstybės narės teisės aktai.

33. Todėl, kaip teisingai nurodė Europos Komisija, ši nuostata aiškiai neapima tokių Reglamento Nr. 1408/71 14c straipsnio b punktu grindžiamų atvejų, kai tuo pačiu metu buvo taikytini abiejų valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktai, o įsigaliojus Reglamentui Nr. 883/2004 liko taikytini tik vienos iš šių dviejų valstybių teisės aktai.

34. Be to, mano manymu, tai, kad Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalis netaikoma prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamu atveju, patvirtina šios nuostatos kontekstas ir nagrinėjamais teisės aktais siekiami tikslai.

35. Be to, kalbant apie kontekstą, reikia konstatuoti, kad Reglamentu Nr. 883/2004 panaikintos bet kokios Reglamente Nr. 1408/71 buvusios vienos teisės sistemos taikymo principo išimtys. Tačiau, Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalies nuostatą aiškinant plačiau, negu nurodyta jos formuluotėje, būtų išplėtos nukrypti leidžiančios nuostatos numatant dvigubo draudimo taikymą, o tai, mano nuomone, nesuderinama su Reglamente Nr. 883/2004 nustatyta sistema, kuri grindžiama absoliučiu tapusiu vienos teisės sistemos taikymo principu.

36. Taip pat, kalbant apie Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalies tikslą, buvo nurodyta užkirsti kelią daugeliui taikytinų teisės aktų pakeitimų pereinant prie naujo reglamento ir sudaryti sąlygas atitinkamam asmeniui sklandžiai pereiti prie taikytinų teisės aktų, kai esama skirtumų tarp teisės aktų, taikomų pagal Reglamentą Nr. 1408/71, ir teisės aktų, taikytinų pagal Reglamento Nr. 883/2004 nuostatas⁷.

37. Tokiomis aplinkybėmis, kaip pažymėjo Komisija, Reglamente Nr. 1408/71 buvusios galimybės taikyti dvigubą draudimą panaikinimas Reglamente Nr. 883/2004 prieštarauja tam, kad Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalies tikslas galėjo būti įtvirtinti tokią jame panaikintą galimybę.

38. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, kaip manau, Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalis netaikytina tokiu atveju kaip V, kuriam tuo metu, kai įsigaliojo šis reglamentas, pagal Reglamento Nr. 1408/71 14c straipsnio b punktą buvo tuo pačiu metu taikomi dviejų skirtingų valstybių narių teisės aktai.

⁶ Žr., be kita ko, 2018 m. kovo 21 d. Sprendimą *Klein Schiphorst* (C-551/16, EU:C:2018:200, 34 punktas).

⁷ Socialinės apsaugos sistemų koordinavimo administracinės komisijos parengtas ir patvirtintas Praktinis vadovas dėl Europos Sąjungoje (ES), Europos ekonominėje erdvėje (EEE) ir Šveicarijoje taikytinų teisės aktų (žr. ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=11366&langId=lt, p. 52).

39. Mano manymu, dėl šios išvados nebereikia atsakyti į Belgijos vyriausybės pateiktus argumentus dėl Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalyje nurodytos sąlygos išaiškinimo, jog „atitinkama padėtis“ turi nepasikeisti, kad pagal Reglamentą Nr. 1408/71 nustatyti teisės aktai ir toliau būtų taikomi. Iš tikrųjų šios sąlygos išaiškinimas reikšmingas tik tuo atveju, kai 87 straipsnio 8 dalies nuostata yra taikytina, o, mano manymu, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirma, šiuo atveju taip nėra.

40. Iš to matyti, jog V neprivalėjo pateikti Reglamento Nr. 883/2004 87 straipsnio 8 dalyje numatyto prašymo, kad jam nuo 2010 m. gegužės 1 d. būtų taikoma tik Reglamente Nr. 883/2004, t. y. pagal šio reglamento 13 straipsnio 3 dalį, nustatyta teisė – Liuksemburgo teisė.

41. Atsižvelgiant į sprendimą, kurį siūlau Teisingumo Teismui, nereikia atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo antrąjį prejudicinį klausimą.

IV. Išvada

42. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Cour du travail de Liège* (Lježo darbo teismas, Belgija) pateiktus klausimus:

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 87 straipsnio 8 dalies nuostata turi būti aiškinama taip, kad ji netaikoma asmeniui, kuriam tuo metu, kai įsigaliojo šis reglamentas, t. y. 2010 m. gegužės 1 d., pagal 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, 14c straipsnio b punktą buvo taikomas dvigubas draudimas. Todėl pagal šią nuostatą toks asmuo neprivalėjo pateikti aiškaus prašymo šiuo klausimu, kad jam būtų galima taikyti pagal Reglamentą Nr. 883/2004 taikytinus teisės aktus.